

(Fremsat 10/11 88).

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 16:

Forslag til folketingsbeslutning om værnepligtiges ret til at forblive i det offentlige sygesikringsystem og beholde deres sygesikringsbevis.

Af Pelle Voigt (SF) m.fl.

(Fremsat 10/11 88).

18) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 17:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af den militære straffelov.

Af Pelle Voigt (SF) m.fl.

(Fremsat 10/11 88).

19) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 18:

Forslag til folketingsbeslutning om værnepligtiges ret til og mulighed for selv at tilberede deres mad på tjenestestederne.

Af Pelle Voigt (SF) m.fl.

(Fremsat 10/11 88).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Forsvarsministeren (Enggaard):

Som det er kendt, er de fem beslutningsforslag identiske med dem, der blev fremsat i Tinget den 16. februar i år. Forslagene blev drøftet ved første behandling den 17. marts 1988, og ved den lejlighed foretog forsvarsministeren i den tidligere regering en grundig gennemgang af forslagene og årsagerne til, at den tidligere regering ikke kunne støtte forslagene.

Jeg kan i det væsentlige tilslutte mig det, der dengang blev anført, og jeg skal ikke trætte Tinget med en fornyet gennemgang, men henvise til Folketingstidende 1987-88, 1. samling, sp. 8608-16, og sp. 8636-38.

Supplerende vil jeg dog gerne knytte nogle få kommentarer til forslagene.

Der foreslås indført en uafhængig ombudsmandsinstitution inden for forsvaret. Et sådant forslag blev allerede overvejet og forkastet i betænkning nr. 586 fra 1970. Ordningen er herefter fortsat den, at Folketingets Ombudsmand efter ombudsmandsloven har indseende med den militære forvaltning på tilsvarende måde som med den civile forvaltning.

Herudover er der imidlertid en lang række særlige ordninger inden for forsvaret til sikring af retssikkerheden for personellet. Jeg skal bl.a. nævne reglerne om disciplinarnævn og forsvarrets ankenævn. Yderligere garantier og beskyttelser findes i forvaltningsloven og offentlighedsloven samt den almindelige klageadgang inden for forsvaret, hvorefter personellet har adgang til at klage til højere myndighed, i sidste instans Forsvarsministeriet.

Det bør i den forbindelse nævnes, at ulovlig og ukorrekt behandling af personellet er strafbart efter den militære straffelovs § 15, og at militære chefer, auditørerne og generalauditøren har pligt til at undersøge forhold, hvor der er mistanke om, at der sker ukorrekt behandling af mandskabet.

Der er således allerede inden for forsvaret et tilstrækkelig finmasket net til beskyttelse af retssikkerheden på dette område, og regeringen kan derfor ikke tilslutte sig forslaget om en militær ombudsmand.

Om beslutningsforslaget vedrørende forbedring af arbejdssikkerheden kan jeg oplyse, at de værnepligtige under diskussionen på det sidste landsmøde i Randers i november 1988 gav udtryk for, at det, man ønsker, ikke er en sikkerhedsuddannelse svarende til § 9-kursus, men derimod gerne en særlig sikkerhedsuddannelse, der er relevant i forhold til værnepligtstjenesten og forsvarets særlige forhold.

Jeg har betydelig forståelse for disse ønsker, og jeg har derfor taget skridt til, at Forsvarskommandoen indkalder de værnepligtiges forretningsudvalg til en gennemgang af den eksisterende sikkerhedsuddannelse med henblik på mulige justeringer.

Regeringen kan på denne baggrund ikke støtte beslutningsforslaget fra SF.

Beslutningsforslaget om de værnepligtiges ret til at blive i det offentlige sygesikringsystem forekommer ikke længere aktuelt.

I august 1988 nedsatte jeg en arbejdsgruppe til at behandle problemerne vedrørende de værnepligtiges sygesikring. Under dette arbejde har de værnepligtige meddelt, at man ikke har noget specielt ønske om efter indkaldelse at bevare det såkaldte gule sygesikringsbevis, men at man har forskellige andre forslag til forbedring af forsvarets lægetjeneste og forslag om at få mulighed for at søge civil læge i visse særlige situationer.